

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ

Π. ΚΑΛΑΪΤΖΟΓΛΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

τῆ 9ῃ Ἀπριλίου 1906

ΒΑΤΟΥΜ

ΤΥΠΟΙΣ „ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ“

1910

2607

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ

Π. ΚΑΛΑΪΤΣΟΓΛΟΥ

τῆ 9ῆ Ἀπριλίου 1906

ΑΚΑΔΗΜΙΑ *ἐν τῇ ἀφοίσει τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Βατοῦμ* ΑΘΗΝΩΝ

ὑπὲρ ἐνστάσεως Φιλοπαιδείου Σωματείου Κυριῶν.

ΒΑΤΟΥΜ

ΤΥΠΟΙΣ 'ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ,,

1910

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΤΗ ΑΕΙΟΤΙΜΩ ΚΥΡΙΑΙ

ΕΛ. Α. ΕΦΡΑΙΜΙΔΟΥ

ἐπιτίμω προέδρω τῶν Ἑλλ. Παρθεναγωγείων

ΒΑΤΟΥΜ

δειγμα τῆς ἐλάχιστης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ
ΑΘΗΝΩΝ

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ

Π. ΚΑΛΑΪΤΖΟΓΛΟΥ

τῆ 9ῃ Ἀπριλίου 1906.

ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Βατοῦμι
ὑπὲρ συστάσεως Φλοπιώχου Σωματείου Κυριῶν.

Ὁ ἀλλήστου μνήμης ἰατρός Τιμολέων Τριανταφυλλίδης, ὡς Πρόεδρος τῆς Φιλοπιώχου Ἀδελφότητος προσεκάλεσε τῆ 9ῃ Ἀπριλίου 1906 ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς διακεκριμένας δεσπόνας καὶ θεοποιήσας τῆς ἡμετέρας Κοινότητος πρὸς σύστασιν σωματείου ἐξ αἰτῶν. Σκοπὸς τοῦ σωματείου ἦτο ἡ παροχὴ ἐργασίας εἰς ἀπόρους κόρας, κυρίως δὲ ἡ κατάσταση τοῦ παρ' ἡμῖν θήλεος γένους εἰς τὰ χροειώδη καθήκοντα τοῦ συζυγικοῦ βίου.

Ὁ ἀσίδιμος Τιμ. Τριανταφυλλίδης προσεφώνησε διὰ λίαν καταλήλου προσλαλιᾶς τὰ μέλη τοῦ σωματείου, εἶτα κατὰ προσκλήσιν αὐτοῦ ἐμίλησεν ὁ κ. Π. Καλαϊτζόγλου δὲ μακρῶν. Ἡ προσφώνησις τοῦ μακρῶν ἰατροῦ ἀν περιήλθε μέχρις ἡμῶν, ἐνεκα δὲ τῆς ἀναγκνίσεως καὶ ἀδύτης τοῦ ζητήματος, δὲν κρίνομεν ἀσκοπον τὸ νὰ δημοσιεύσωμεν τὸν λόγον τοῦ κ. Π. Καλαϊτζόγλου, ὅστις θέλει συντελέσῃ ἴσως εἰς τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ :

«Μετὰ τὴν εὐφραδῆ καὶ εὐποχον προσφώνησιν τοῦ ἀξιοτίμου κυρίου Προέδρου, νομίζω ὅτι θὰ ἦτο ὅλως περὶ τῆ πᾶσα δευτερολογία. Πρέπον θὰ ἦτο ὅπως εἶπω μόνον θὰ ὀμιλήσω, ὀμιλῶ, ὀμιλήσω, καὶ νὰ παρακαλέσω τὸν κύριον πρόεδρον νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀγόρευσίν του.

Ἐν τούτοις, ὑπείκων εἰς τὴν πρότασιν αὐτοῦ, δέχομαι, ἂν καὶ ὅλως ἀναξίως, ὅπως εἶπω ὀλίγα τινὰ σχετικῶς μὲ τὴν παροῦσαν συνεδρίασιν, παρακαλῶ ὅμως νὰ παραδεχθῆτε ὅτι εἶμιξι ὁ ἀκούσιος οἴτωρ.

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Σκοπὸς μας, ὡς γνωρίζετε, εἶνε ἡ ἰσότης, ἐν τῇ ἰδεώδει αὐτῆς ἀποκαταστάσει, τοῦτέστιν ἡ Χριστιανικὴ ἰσότης. Ἡ δουλεία, ἡ ἐπάρατος αὕτη μάστιξ τῆς ἀνθρωπότητος κατεδικάσθη ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ὑπερφροῦς ἐξ ἀποκαλίψεως θρησκείας, καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἀπαξάπασα, ἀδακρίτως φυλῆς καὶ γένους, ἀπέ-

κτησεν ἴσα δικαιώματα. Σὺν τῇ καταργήσει δὲ τῆς σωματικῆς δουλείας κατηργήθη καὶ ἡ ἥθικη δουλεία καὶ ἐκηρύχθη ἡ ἐλευθερία τῆς ψυχῆς, διὰ τῆς ὑποδείξεως εἰς ἄπασαν τὴν ἀνθρωπότητα τῶν ἰδεωδῶν, θεμελιωδῶν καὶ εὐγενεστάτων ἀρχῶν, δι' ὧν καὶ μόνον ὁ ἄνθρωπος καθίσταται εὐτυχής. Ἄλλ' ὁ μεγαλειότερος κρῖκος συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος εἶνε ἢ ἐν Χριστῷ ἀγάπη. Ἀναλύσατε δλόκληρον τὴν παλαιὰν Ἀγίαν Γραφήν, οὖσαν καὶ χρησιμεύουσαν ὡς τὴν πρώτην κλίμακα πρὸς τὸν θεῖον Χριστιανισμόν, ἀναδιψήσατε τὴν αἰθέριον Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν καὶ προπάντων ἐκείνην τοῦ γόητος φιλοσόφου, τοῖτέστι τοῦ Πλάτωνος, ἐξετάσατε τὰ οἰκτιρῶς ἀποτιχόντα θεσπίσματα περὶ ἰσογαιοκτημοσύνης κτλ. κτλ. τοῦ πρὸ τριῶν ὄλων χιλιετηρίδων μεγάλου καὶ ὀλιγοπροσωποῦ νομοθέτου Ἀνκοίργου, καὶ θὰ κατανοήσετε τὸ θεῖον μεγαλεῖον τοῦ Χριστιανισμοῦ, πρὸ τοῦ ὁποίου ἡ ἀκτιναβολία, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀνθρωπίνῃ Ἑλληνικῇ φιλοσοφίᾳ καὶ ἐν γένει ὁ Ἑλληνισμός, οὐχὶ μόνον ἀγογγύστως, ἀλλὰ καὶ μετὰ χαρᾶς κατέθεσε τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Εἶπον ὅτι σκοπὸς μας εἶνε ἡ χριστιανικὴ ἰσότης, ἥτις σπάνια ἐξέσωσε τὸ θῆλυ πρὸς τὸ ἄρσεν. Ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη δὲν εἶνε μόνον πλέον οὔτε τῆς Ὀμηρικῆς ἐποχῆς· γίνοι τὰ σά ἔργα κόμψε, ἰσὸν τ' ἡλακάτην, οὔτε τῆς τοῦ χρόνου αἰῶνος· ἥς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον ἐρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ἦ, καὶ οὔτε τῆς Σολωμονείου· Γυναικα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει κτλ. Ὅχι. Τὸ θῆλυ ἐν τῇ ἐνανθρωπήσει τοῦ Σωτῆρος ἐγένετο τὸ τιμιώτερον σκεῦος ἐκλογῆς ἐν τῷ προσώπῳ τῆς θεομήτορος, Αἰτῆς δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός, Αἰτῆς τῆς γεφύρας, τῆς ἀγούσης τοὺς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν, Αἰτῆς, δι' ἧς ἐξηλεῖφθη ἡ ἀγά. Τὸ θῆλυ ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Μάρθας καὶ Μαγδαληνῆς, ἠξιώθη τῶν αὐτῶν τιμῶν, ὧν καὶ οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι καὶ ἐγένετο ἰσαπόστολον ἐν τῇ διαδόσει τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἄρα τὸ θῆλυ ἐπέχει τῶν αὐτῶν ἀρετῶν, ὧν καὶ ὁ ἀνήρ. θὰ ἦτο δὲ ἀντικεῖς οὐτοπία γὰ ἐποβιβάσωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ ἰήλεως. Ἀπεναντίας ὀφείλομεν γὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ γυνὴ ἐν τοῖς ἰδιάζουσιν ἀντὶ τῆς ψυχικῆς προτερέμασιν, εἶνε ἡ πρωτίστη, ἡ κυριωτέρα κλίμαξ, δι' ἧς ἡ ἀνθρωπότης ἀπαξάπασα δύναται κάλλιεν καὶ ταχύτερον ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην.

Κύριος προσορισμὸς τοῦ θήλεος εἶνε ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ διατήρησις διὰ τῶν νόμων τῆς φύσεως, τοῦ ἀνθρώπινου γένους καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἥθικὴ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιροή, τόσον καὶ κυρίως ἐν τῷ οἴκῳ, ἐν τῷ κράτῳ τούτῳ καὶ κυριωτέτρῳ διδασκαλείῳ, ὅσον καὶ ἔξω τοῦ οἴκου. Ἐν τῇ καταρτίσει τελείων χριστιανικῶν οἰκογενειῶν

καὶ ἰσαποστόλων ἐν τῇ διαδόσει τῶν ἀρχῶν τῆς χριστιανικῆς ἰσότητος, μορφώνομεν τὴν κοινωνίαν ἐξ ἀπαλῶν δυνάμεων ἰκανὴν νὰ ἐφαρμοζῆ εἰς ἑαυτὴν τὰ γενικὰ καθήκοντα τοῦ κοινωνικοῦ βίου, διαπλάττομεν τὸ ἄτομον τελείως ἐλεύθερον, τουτέστι κύριον τῶν παθῶν αὐτοῦ, ὅποτε μόνον ἐν τῇ τελείῳς βεβαίως χριστιανικῇ ἠθικῇ ἀποκαταστάσει ἀπαξιάσεως τῆς ἀνθρώπιότητος, ὁ πολιτικὸς νόμος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχη ἀξίαν τινά.

Εἰδικώτερον, θέλομεν νὰ καταργήσωμεν τὸν πόλεμον, θέλωμεν νὰ ἀποκαταστήσωμεν σχέσεις χρηστὰς μεταξὺ ἐχόντων ὑλικὸν πλοῦτον καὶ μὴ ἐχόντων; Ὁνειρον τῆς ἀνθρωπότητος, συγκινοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ πλείστον μέρος τῆς σφαιρας μας. Εἶνε ἡ μήτηρ πρῶτον, ἥτις θὰ συνδράμη, ἥτις θὰ λύσῃ τὸ σπουδαῖον τοῦτο κοινωνικὸν ζήτημα. Εἶνε αὐτὴ ἡ μήτηρ, ἥτις ἐν τῷ εἶκῳ τοῦ σιζύγου αὐτῆς πεισιπασμένῃ εἰς βιωτικὰς μερίμνας πρὸς ἐπισώρευσιν ματαίου ὑλικοῦ πλοῦτου, θὰ κατηχήσῃ τὸ μικρὸν καὶ εὐπλαστον τέκνον τῆς, εἰς τὰ καθήκοντά του καὶ ὅταν τοῦτο ἀποφῆ ἔφηβος ἀνὴρ καὶ γέρον θὰ ἔχη πατριόθεν ἐπαρηκτισμένην τὴν πεπονηθεὶν ὅτι ὁ ἕκ κληρονομίας πλοῦτος, ἢ καὶ ὁ ἀποκτηθεὶς ἐκ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εἶνε παρακαταθήκη παρ' αὐτῶ πρὸς διασφάλωσιν συστηματικῆς καὶ ἐντίμου ἐργασίας, πρὸς διατήρησιν ἑαυτοῦ καὶ ἐν γείει τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ Χριστιανὴ μήτηρ, ἡ ἄγρυπτος φρουρὸς τῆς ἠθικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἄγνωστος χριστιανὴ οὐκογένεια, ἀλλ' ἐγκλείουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν ἀπρόοπτον μέλλοντα ἰθύντορα ὀλοκλήρου κράτους, τὸν μέγαν βιομήχανον καὶ γαιοκτηματίαν, αὐτὴ αὐτὴ ἡ Χριστιανὴ μήτηρ θὰ λικνίσῃ μὲ ἄσματα τῆς ἐν Χριστῶ ἀγάπης πρὸς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα τὰ νήπιά τῆς, αὐτὴ θὰ ἐισταλάξῃ ἐκ βρεφικῆς ἡλικίας εἰς τὰς καρδίας τῶν τέκνων τῆς τὰς θείας ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ, αὐτὴ θὰ καλλιεργήσῃ παρ' αὐτοῖς τὰ καθήκοντα τῆς συνειδήσεως καὶ ἐπὶ τὰς τάσεις τοῦ ἐνοστίκτου, αὐτὴ, ἀδιακρίτως κοινωνικῆς τάξεως, θὰ διδάξῃ τοῖς τέκνοις αὐτοῖς τὴν φιλοπονίαν, ὅτι δηλαδὴ ἄνευ τῆς τιμίας παραγωγικῆς ἐργασίας τὸ χρῆμα εἶνε μηδέν.

Τὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸν θεῖον Χριστιανισμόν, ἐκπηγάζουσιν ἐκ τῶν καθήκοντων τῆς συνειδήσεως καὶ ἐδδόλως πρέπει νὰ ἐξυπηρετῶνται διὰ τῆς καλλιεργείας τῶν ζυφωδῶν δεξέων τοῦ ἐνοστίκτου. Θὰ ἦτο κατὰ συνέπειαν ἐγκλημα καθοσιώσεως, ἐγκλημα πρὸς τὸ παρελθὸν τῆς φυλῆς ἡμῶν καὶ συνέπεια πρὸς τὴν κοσμοϊστορικὴν ἀποστολὴν τῆς πατρίδος ἡμῶν, τῆς πατρίδος τῶν μεγίστων ἰδεῶν τῆς πρωτογενεῦς θυγατρὸς τοῦ αἰωνίως ἀγαλλοιώτου καὶ ἀφθίτου Χριστιανισμοῦ,

νά μὴ συστηματικῶς φροντίζωμεν καὶ υποβάλλωμεν τελείως τὴν νεκρὰν ἕλην εἰς τὸ ζωοποιὸν πνεῦμα. Ἡ ἱποταγή δὲ τῆς ὕλης εἰς τὸ πνεῦμα ἐν τῇ ιδεώδει αὐτῆς ἐπιτυχία καὶ πραγματικότητι παρ' ὅλη τῇ ἀνθρωπότητι, μόνον εἶνε δυνατὸν νὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὄστᾶ διὰ τῆς ιδεώδους ἀποκμασιάζσεως τῆς οἰκογενείας, ἐν ᾗ βασιλεύει ἡ μήτηρ, ἡ εἰλικρινῆς χριστιανῆ μήτηρ.

Αὕτη, κρατοῦσα εἰς τὴν μίαν χεῖρα τὸ θεῖον Ἐδαγγέλιον καὶ εἰς τὴν ἄλλην τὸν Φαίδωνα τοῦ Πλάτωνος καὶ τὴν Ἀντιγόνην τοῦ Σοφοκλέους, καὶ πάλιν εἰς τὴν μίαν χεῖρα τὴν ψαλίδα καὶ τὴν βελόνην καὶ εἰς τὴν ἄλλην τὸ μαγειρικὸν καὶ χλ. ἄριον διδύκει τὴν ἐν Χριστῷ ἐλικρινῆ καὶ ἀνυπόκριτον ἀγάπην πρὸς ὅλην ἐν γένει τὴν ἀνθρωπότητα, περιορίζουσα τὰς ὁρέξεις, διδάσκουσα τὸ φίλτρον, ἐπιβάλλουσα τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν σεμνότητα εἰς τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν ὕγιεν ἐν τῇ λιτότητι τῆς τροφῆς δι' ἧς παρατείνεται ὁ βίος καὶ οὐχὶ ἐν λουκουκλειότητι ἐδέσμοσι, δι' ὧν φθίνει οὗτος, παρουσάζουσα οὕτω γενεὰν ἀνταξίαν τοῦ τελικοῦ προσορισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος. Αὕτη περιέχεται καὶ εἰσδύει εὐθαρσῶς κατ' ἀπόλυτον ἠθικὸν καθῆκον ὑπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ γαίτου, ἀσχετῶς φυλῆς καὶ θρησκείματος, ἔρχεται πρώτη ἐπικουρὸς εἰς τὰς ὕλικὰς καὶ ψυχικὰς ἀνάγκας τῆς ἀναξιοπαθοῦσης οἰκογενείας, οὐχὶ προὑποθέτουσα ὅτι ἡ ἄστατος φορὰ τῶν ἐγκοσμίων δύναται μετὰ μίαν στιγμὴν νὰ θέσῃ αὐτὴν τὴν ἰδίαν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ πλησίον ἀλλὰ τὴν καρδίαν ἐμπλεων ἔχουσα τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης, καταστάσης τροφῆς καὶ δίψης ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῆς, εἶνε δὲ εὐτυχῆς ὅτι φέρει τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος.

Βεβαίως ἡ ἐν Χριστῷ ἀγάπη δὲν πρέπει νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς εὐσερικῆς ἐκεῖνης φιλανθρωπίας, ὅποτε αὕτη ἐξυπηρετεῖ τὴν ὀκνηρίαν, φοβερὰν μάστιγα τῆς ἀνθρωπότητος, σκορπίζουσα ἀσκόπως τὸ ἀντάλλαγμα τῆς τιμίας ἐργασίας, τὸ χοῦμα, εἰς ἄσκοπα ὅλως ἀντικείμενα. Διότι εἰρησθῶ ἐν καρδίᾳ, παρ' ἡμῖν τι ὑλάχ στον καὶ μάρτυς ἡ οὐχὶ ὀλιγοσέλιδος ἡμῶν ἱστορία, ἀπὸ τοῦ Δημοσθένους ἀλλ' ἰδίως ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, μέχρι τῶν πρὸ μικροῦ μεταπάντων Συναδινῶν καὶ Ἑλένης Ζαρίφη, ὁ κάτοχος ὑλικῆς πλοῦτος ἐθεωρήθη ἐμπροστικῶς ὡς ἡ κοψέλη, ὡς ἡ μεγάλη ἐκεῖνη δεξαμενὴ, ἐν ᾗ ἀπειταμύθη ἡ ἐθνικὴ ὑλικὴ δύναμις πρὸς ἀνέγερσιν ἐπικαίρως δι' ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, μεγαλοπρεπῶν ναῶν, πανεπιστημίων, σχολείων παντὸς εἶδους, βιβλιοθηκῶν, νοσοκομείων, ὀρφανοτροφείων, συσσιτίων καὶ παντὸς ἐν γένει εἶδους φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἐν τῷ προγράμματι, τοῦ θεοῦ Χριστιανισμοῦ, ὃν οὐ παύσεται πῶποτε σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ καλλεοργῇ καὶ διαδίδῃ ἐν ταῖς δυσὶν αἰτοῦ ἀρχαῖς, τῇ πίστει καὶ τοῖς ἔργοις.

Ἡ φιλανθρωπία πρέπει νὰ παρέχεται εἰς τοὺς ἀποκλήρους τῆς τύχης· ἄρα πᾶς ὑγιῆς ἀνάγκη νὰ ἐργάζεται, ὅποτε οὗτος ἀφ' ἑαυτοῦ καταργεῖ τὴν δουλείαν του καὶ βοηθεῖ τὴν ἐν γένει ἀνθρωπότητα.

Ἀκριβῶς δὲ ἐπὶ τούτῳ συνήλθατε ἐνταῦθα, ἐρίτιμοι Κυρίαί, ὅπως συσκεφθῆτε περὶ ἐξευρέσεως καὶ παροχῆς συστηματικῆς ἐργασίας εἰς μητέρας ὄρφανῶν καὶ ἐν γένει εἰς πτωχὰς κόρας. Ἄλλ' ὁ οὐσιωδέστερος σκοπὸς εἶνε ἢ διὰ τῆς ὑψηλῆς Χριστιανικῆς ὑμῶν προστασίας συστηματικῆ κατάρτισις οἰκοδεσποινῶν, διὰ τῆς καθιέρωσεως ἐν οὐ πόρρω μέλλοντι, πρῶτον μὲν τεχνουργείου κοπιτικῆς καὶ ραπτικῆς, κατόπιν δὲ σχολείου μαγειρικῆς, δι' οὗ νὰ παρέχετε εἰς τὴν κοινωνίαν νύμφας ἀνταποκρινομένας πρὸς τὰ ἀπόλυτα καὶ λαν χρειώδη πρὸς σύμπηξιν νέων καλλιῶν ἐπὶ βράσεων στερεῶν, περιοριζουσῶν τὰς ἀνάγκας τοῦ βιοπορισμοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἰς μέγαν βαθμὸν καὶ ἐλαττουσῶν, ὡς εἶνε ἐπόμερον, τὰς παρὰ συνείδησιν ἐνεργείας αὐτοῦ, αἵτινες πλειστάκις προέχονται ἐνεκὰ τῆς μὴ γνώσεως τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας καὶ ἐκ τοῦ πηθηκισμῶ, ὃν λίαν δυστυχῶς ἐπιδεικνύομεν πρὸς πᾶν ὄ,τι νέον καὶ ἀνευ πρακτικῆς σπουδῆς, ἐπιβαλλομένον διὰ τῆς ἐπαράτου μὲθοδος, τῆς κενωτικῆς ταύτης τῶν βαλαντίων ἡμῶν, τῆς ἀμελείτου ταύτης καὶ ἀφορήτου τυραννίας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ.

Ἐμεῖς, σεβασταὶ οἰκοδέσποιναί, συνελθούσαι εἰς τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίασιν, φανῆτε κατὰ πάντα ἀριστοκράται τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας καὶ ἀποδυνῆτε ἐδύτολμως εἰς τὴν ἐνθείαν ἐκείνην ὁδόν, ἣτις εἶνε προωρισμένη, κατὰ τὸν Σ Ω Τ Η Ρ Α ἡμῶν, νὰ συμπήξῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἅπασαν εἰς μίαν ποίμνην καὶ ὑπὸ ἑνα Π Ο Ι Μ Ε Ν Α.

ΤΕΛΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023320

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

